21/04/2024

Ο Μητροπολίτης Σύμης στην Ιερά Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Ο Μητροπολίτης Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε, στις 19 Απριλίου, στην διατεταγμένη ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτου.

Ο Σεβασμιώτατος συμπαραστάθηκε από τον Ιεροεπιστάτη της Μονής και Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο, Πρωτοπρ. Στέφανο Μακρή, ενώ το ι. αναλόγιο διακόνησαν οι Ιεροψάλτες κ. Ελευθ. Ξηράκης και κ. Εμμ. Κυπριώτης μεθ' ετέρων.

Οι πιστοί, μεταξύ των οποίων και ο Διοικητής της Δ.Α.Ν. Σύμης Συνταγματάρχης κ. Παν. Βρανάς και Διοικητής του 549 Τ.Ε. Αντισυνταγμ. κ. Στ. Φωκάς, κατέκλυσαν το κατανυκτικό Καθολικό του Ταξιάρχου συμμετέχοντας στην δημοφιλή αυτή

ακολουθία και αξιοποιώντας πνευματικά μια ακόμη λειτουργική αυτή ευκαιρία.

Τέλος ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε εκ μέσης καρδίας σύντομο κήρυγμα περί του Προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου και του ιστορικού καθιερώσεως του «Ακαθίστου Ύμνου», επικαλούμενος την απροσμάχητον πρεσβεία Της προς όλον τον κόσμον και ευχόμενος καλήν Ανάσταση!

Ακολουθεί η σκιαγράφηση των ιστορικών γεγονότων που διαδραματίστηκαν στην Βασιλίδα των Πόλεων τον Απρίλιο του 626, όταν ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος με όλο τον στρατό βρισκόταν στη Σεβάστεια. Και τότε, ξαφνικά, πραγματοποιήθηκε ο χειρότερος εφιάλτης που πάντα προσπαθούσε να αποφύγει η βυζαντινή εξωτερική πολιτική είτε με αμυντικούς πολέμους είτε με συμμαχίες. Εκείνη τη φορά της επιτέθηκαν συγχρόνως ο εχθρός από το Βορρά και ο εχθρός από την Ανατολή. Στις 29 Ιουλίου, κι ενώ ο στρατός βρισκόταν περίπου 800 χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα, εμφανίστηκε μπροστά στα τείχη της Κωνσταντινούπολης ένα τεράστιο πλήθος Αβάρων (100.000 με 150.000). Τα μονόξυλα πλοία τους, «πλήθος άπειρον» κατά τον χρονογράφο Θεοφάνη, κάλυψαν όλο τον Κεράτιο Κόλπο. Ταυτόχρονα, στην απέναντι ακτή του Βοσπόρου, στη Χαλκηδόνα, έφτασε ο περσικός στρατός, έτοιμος να επιτεθεί από τη θάλασσα.

Η κατάσταση ήταν απελπιστική για τους πολιορκούμενους και αυτό το γνώριζε και

ο χαγάνος, ο βασιλιάς των Αβάρων. Απέρριψε όλες τις προτάσεις εκεχειρίας, που περιλάμβαναν την πληρωμή τεράστιων φόρων, λέγοντας χαρακτηριστικά πως δεν είχαν ελπίδα σωτηρίας εκτός κι αν γίνονταν ψάρια για να διαφύγουν κολυμπώντας η πουλιά για να πετάξουν στον ουρανό.

Στις 6 Αυγούστου οι Άβαροι κατέλαβαν με έφοδο την εκκλησία των Βλαχερνών στο ευάλωτο βορειοανατολικό άκρο της Πόλης και ετοιμάστηκαν για την τελική επίθεση σε συνεννόηση με τους Πέρσες. Έδωσαν εντολή στα μονόξυλα να επιτεθούν όταν δούν φωτιές στο ακραίο σημείο των θαλάσσιων τειχών, ώστε να δημιουργήσουν αντιπερισπασμό στον βυζαντινό στόλο και να μεταφερθούν με ασφάλεια οι Πέρσες με τα υπόλοιπα πλοία.

Εκείνη την δραματική νύχτα, καθώς ο πατριάρχης Σέργιος περιέτρεχε τα τείχη με την εικόνα της Παναγίας για να ενθαρρύνει τους υπερασπιστές και οι κάτοικοι της Βασιλεύουσας ανέπεμπαν δεήσεις στην Υπεραγία Θεοτόκο, η βυζαντινή κατασκοπεία κατάφερε να υποκλέψει το σύνθημα των εχθρών. Νωρίς τα ξημερώματα της 7ης Αυγούστου, οι αμυνόμενοι άναψαν φωτιές στην άκρη των θαλάσσιων τειχών, προκαλώντας την άκαιρη επίθεση των μονόξυλων. Με την θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας, μια φοβερή καταιγίδα ξεσπά ξαφνικά, που επέφερε μεγάλες ζημιές στον εχθρικό στόλο. Ο,τι απέμεινε εξολοθρεύτηκε από τον βυζαντινό στόλο που επαγρυπνούσε και η Πόλη διασώθηκε.

Στη συνέχεια οι βυζαντινοί επιτέθηκαν στα υπόλοιπα πλοία που είχαν αρχίσει να μεταφέρουν Πέρσες από την Χαλκηδόνα και τα βύθισαν όλα. Μέσα στον πανικό που ακολούθησε, απέτυχε και η χερσαία επίθεση των Αβάρων εκείνη την ημέρα, αφήνοντας χιλιάδες νεκρούς. Ο εμβρόντητος χαγάνος διέταξε τα υπολείμματα του στρατού του να αποχωρήσουν. Την επόμενη μέρα, 8 Αυγούστου, έφτασε στον Βόσπορο, μετά από πορεία 800 χιλιομέτρων, ο αδερφός του αυτοκράτορα, Θεόδωρος, επικεφαλής μεγάλης στρατιάς. Η Βασιλεύουσα είχε σωθεί οριστικά από την χειρότερη δοκιμασία της μέχρι τότε ιστορίας της.

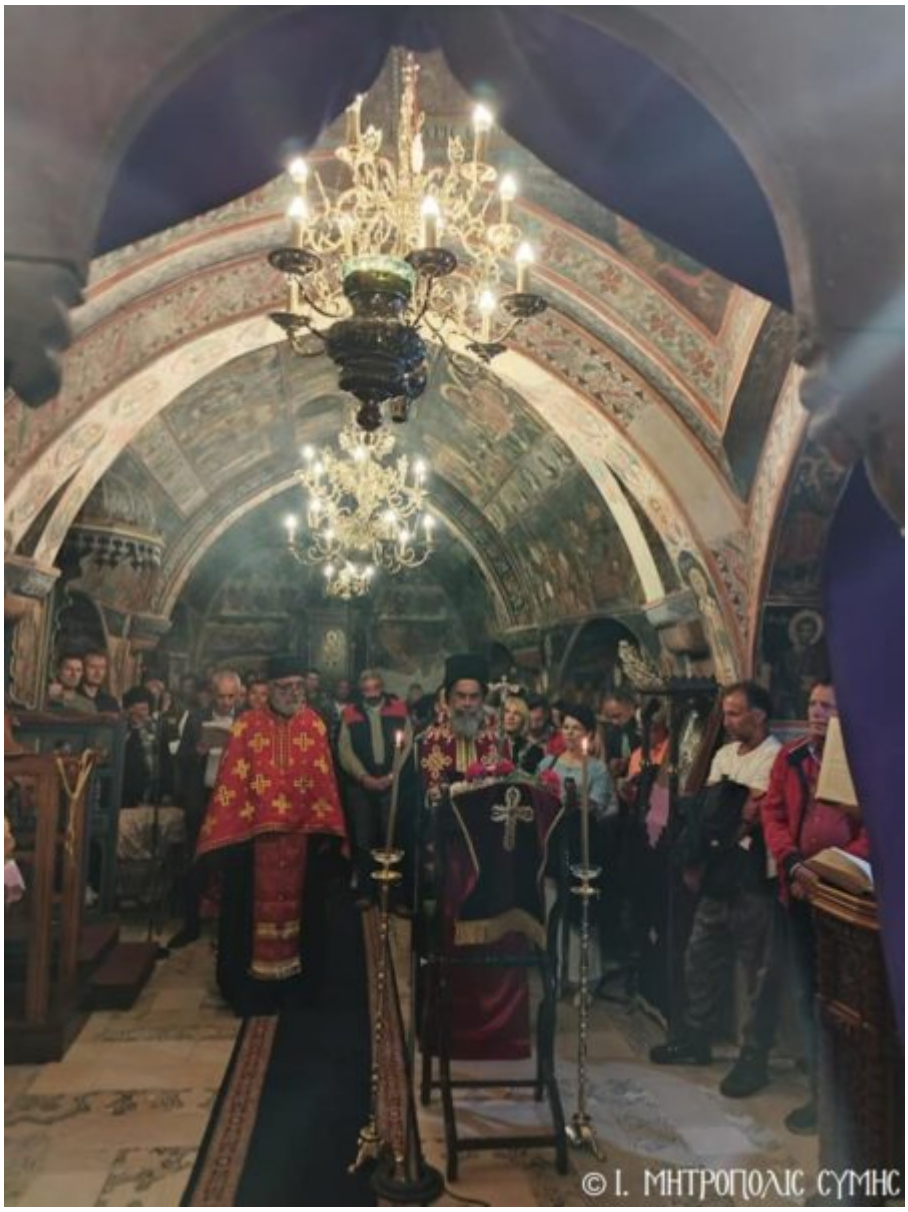

Οι κάτοικοι της Πόλης δεν είχαν καμιά αμφιβολία για το ποιος τους είχε σώσει. Άλλωστε ο ίδιος ο χαγάνος ομολογούσε κατάπληκτος στη διάρκεια της μάχης ότι «εγώ θεωρώ γυναίκα σεμνοφορούσαν περιτρέχουσαν εις το τείχος μόνην ούσαν» (Πασχάλιο Χρονικό, 725). Όλος ο λαός, με επικεφαλής τον πατριάρχη Σέργιο, έτρεξε στην εκκλησία της Παναγίας των Βλαχερνών για να ευχαριστήσει την Παναγία. Εκείνο το βράδυ της 8ης Αυγούστου 626, όρθιοι έψαλαν τον ύμνο που από τότε ονομάστηκε «Ακάθιστος», δοξολογώντας και αποδίδοντας τη σωτηρία «Τη Υπερμάχω Στρατηγώ», γνωρίζοντας ότι αυτή αποδείχθηκε «της βασιλείας το απόρθητον τείχος».

Αυτά τα γεγονότα μας φέρνει στη μνήμη κάθε χρόνο η ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου και των Χαιρετισμών. Θυμίζοντας σε όλους μας ότι στις πιο απελπισμένες στιγμές, όταν δεν υπάρχει καμιά ανθρώπινη βοήθεια, δεν μας ξεχνά ο Θεός. Αρκεί μόνο να πιστεύουμε δυνατά σ’ Αυτόν. Γι’ αυτό και ο ελληνικός λαός που γνώρισε

του να δείχνουν την ίδια

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ